

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 209/2025
10.04.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић, Татјане Миљуш, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Град Београд - Секретаријат за имовинске и правне послове Београд, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, против тужених: АА из ... и ББ из ..., контролних чланова брисаног привредног друштва Предузеће за трговину, туризам и услуге „NSD Ponte“ д.о.о. - у принудној ликвидацији Београд, чији је пуномоћник Ђорђе Шекуларац адвокат из ..., ради дуга, вредност предмета спора 435.560,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3298/24 од 18.12.2024. године, у седници одржаној дана 10.04.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 3298/24 од 18.12.2024. године.

УСВАЈА СЕ ревизија, **ПРЕИНАЧАВАЈУ СЕ** пресуда Привредног апелационог суда Пж 3298/24 од 18.12.2024. године и пресуда Привредног суда у Београду П 5295/2023 од 03.04.2024. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈУ** тужени АА из ... и ББ из ..., као контролни чланови брисаног ПД Предузеће за трговину, туризам и услуге „NSD Ponte“ д.о.о. - у принудној ликвидацији Београд, да тужиоцу Град Београд - Секретаријат за имовинске и правне послове Београд, на име главног дуга солидарно исплате 435.560,00 динара са законском затезном каматом почев од 13.10.2023. године па до исплате, у року од 8 дана од дана пријема отправка ове пресуде.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 126.000,00 динара у року од 8 дана од дана пријема писаног отправка пресуде.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 5295/2023 од 03.04.2024. године у ставу I изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезу тужени, као контролни чланови брисаног ПД Предузеће за трговину, туризам и услуге „NSD Ponte“ д.о.о. - у принудној ликвидацији Београд, да тужиоцу, на име главног дуга, солидарно исплате 435.560,00 динара са законском затезном каматом почев од 13.10.2023. године до исплате. У ставу II изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 3298/24 од 18.12.2024. године одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију због потребе уједначавања судске праксе, ради разматрања питања од општег интереса, питања у интересу равноправности грађана, као и новог тумачења права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, којом пресуду побија због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао посебну ревизију тужиоца и утврдио да испуњава услове прописане одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23 – др. закон) за одлучивање о истој, а због потребе уједначавања судске праксе и новог тумачења права, а у вези са применом чл. 62. и 548. Закона о привредним друштвима.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку и одлучио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је тражио да суд обавезе тужене, као контролне чланове брисаног привредног друштва, а које је користило пословни простор у ул. ... бр. .. у Београду, површине 20 м², да му на име закупа за период септембар 2020. - јун 2022. године солидарно исплате 435.560,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе. Тужилац је носилац права својине на наведеном пословном простору, а који простор је користило у наведеном периоду ПД „NSD Ponte“ д.о.о. Београд. Ово привредно друштво је, након спроведеног поступка принудне ликвидације, решењем Агенције за привредне регистре БДСЛ 7130/23 од 25.04.2023. године брисано из регистра привредних субјеката, а у моменту брисања чланови друштва били су тужени - сваки са по 50% удела. Тужени су оспорили међусобно својство повезаних лица и истакли приговор застарелости.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су, применом одредби чл. 62. и 548. Закона о привредним друштвима, те с обзиром да тужени имају по 50% удела у капиталу брисаног привредног друштва, закључили да ниједан од тужених није контролни члан друштва и да нема места примени ових одредби.

Ценећи наводе тужиоца, као ревидента, Врховни суд налази да закључак нижестепених суда није правилан у погледу непостојања одговорности тужених за обавезе брисаног привредног друштва услед принудне ликвидације.

Према члану 62. ст. 3, 4. и 5. Закона о привредним друштвима, већинско учешће у основном капиталу постоји ако једно лице, самостално или са другим лицима које са њим делују заједно, поседује више од 50% права гласа у друштву. Контрола у смислу овог члана подразумева право или могућност једног лица, да самостално или са другим лицима која са њим заједнички делују, да врши контролни утицај на пословање другог лица путем учешћа у основном капиталу, уговора или права на именовање већине директора, односно чланова надзорног одбора. Сматра се да је одређено лице контролни члан друштва увек када то лице самостално или са повезаним лицима поседује већинско учешће у основном капиталу друштва. Према одредби члана 548. наведеног закона, имовина брисаног друштва постаје имовина чланова друштва у сразмери са њиховим уделима у капиталу друштва. Након брисања друштва из регистра привредних субјеката, чланови брисаног друштва одговарају за обавезе друштва до висине вредности примљене имовине из става 1. овог члана. Изузетно од става 2. овог члана, контролни члан друштва с ограниченом одговорношћу одговара неограничено солидарно за обавезе друштва и након брисања друштва из регистра. Потраживања поверилаца друштва према члановима друштва из става 3. овог члана застаревају у року од три године од дана брисања друштва из регистра. Према члану 211. Закона о привредним друштвима, скупштина друштва са ограниченом одговорношћу доноси одлуке обичном већином гласова присутних чланова који имају право гласа по одређеном питању, осим ако је законом или оснивачким актом за поједина питања одређен већи број гласова. Законом је предвиђено у којим случајевима скупштина одлучује већином од 2/3 од укупног броја гласова свих чланова друштва, с тим што се и у овим случајевима, оснивачким актом може предвидети и друга већина за доношење одлуке, али не мања од обичне већине од укупног броја гласова чланова друштва који имају право гласа по одређеном питању.

Полазећи од наведених одредаба, ревизијски суд закључује да тужени од којих свако има по 50% удела у друштву, заједнички делују, јер се одлуке у друштву доносе обичном већином гласова, конкретно сагласношћу воља оба тужена. Контрола подразумева право или могућност једног лица да самостално или са другим лицима која са њим заједно делују, врши контролни утицај на пословање друштва путем учешћа у основном капиталу, као што је у конкретној ситуацији. Сходно томе, основан је ревизијски навод да се оба тужена пошто имају по 50% удела у друштву, будући да заједно делују, сматрају контролним чланом друштва са ограниченом одговорношћу, по ком основу се успоставља њихова неограничена одговорност за обавезе друштва након брисања друштва у поступку принудне ликвидације. Законом је изричито предвиђено да

се одлуке у друштву са ограниченом одговорношћу доносе обичном већином гласова, те је у таквој ситуацији применом правила о терету доказивања, на туженима био терет доказивања да између њих не постоји заједничко деловање, а самим тим ни контрола над привредним друштвом, а што су тужени пропустили да докажу.

Друго је питање застарелости потраживања у конкретном случају. Што се тиче истакнутог приговора застарелости, Врховни суд указује на то да су за оцену основаности приговора застарелости релевантна два рока, како из уговорног односа брисаног друштва са тужиоцем, тако и рок предвиђен Законом о привредним друштвима у чл. 548. став 4. За потраживања закупнине, у које спада предметно потраживање с обзиром да је проистекло из уговорног односа тужиоцем, чији је предмет закуп пословног простора на адреси ... у Београду, површине 20 м², прописан је посебан рок застарелости, од три године из члана 375. Закона о облигационим односима. Одговорност контролног члана се по закону успоставља на дан брисања и на њега по закону прелази обавеза брисаног друштва, онаква каква је била на тај дан. Даном брисања, према одредби члана 548. став 4. Закона о привредним друштвима, почиње тећи рок застарелости од три године према контролном члану. Следило би да застарелост неће наступити ако у време брисања није било застарело потраживање према брисаном друштву и ако је тужба према контролном члану поднета пре истека рока од три године од дана брисања.

Будући да се ради о потраживању тужиоца на име закупнине за период септембар 2020. - јун 2022. године, а да је ПД „NSD Ponte“ д.о.о. Београд брисано 25.04.2023. године из регистра привредних субјеката, то потраживање тужиоца према закупцу није застарело, у смислу чл. 375. ЗОО. Од дана брисања, застарелост фактички не тече према брисаном друштву, зато што нема дужника обавезе, али почиње тећи нови рок застарелости, прописан посебним законом (Законом о привредним друштвима) према лицу на кога је обавеза прешла по одредбама истог закона, тј. према контролном члану. Након успостављања одговорности контролног члана нема услова за урачунавање времена претходника по члану 363. ЗОО тако што би време потребно за застарелост према изворном дужнику делимично текло до брисања, а делимично након тога према контролном члану. Зато застарелост не може наступити за време краће од три године од дана брисања. Наведени рок није протекао, будући да је привредно друштво „NSD Ponte“ д.о.о. из Агенције за привредне регистре брисано 25.04.2023. године, а тужба је поднета 13.10.2023. године.

Према томе, како не стоје за основане разлози нижестепених судова, као ни разлози на које пази по службеној дужности, Врховни суд је применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку преиначио нижестепену одлуку и усвојио тужбени захтев за исплату износа од 435.560,00 динара, са законском затезном каматом од дана утужења, сагласно чл. 279. став 3. ЗОО, до исплате, као у ставу другом изреке пресуде.

Одлука о трошковима спора, као у ставу трећем изреке, донета је применом одредбе члана 165. став 2. у вези члана 163. став 1. и 154. и 163. став 1, 2, 3. и 4. Закона о парничном поступку. Тужиоцу су досуђени трошкови поступка у укупном износу од

126.000,00 динара, и то: на име састава тужбе 13.500,00 динара, на име приступа на два одржана рочишта 36.000,00 динара, на име приступа на два неодржана рочишта 22.500,00 динара, на име састава жалбе 27.000,00 динара и на име састава ревизије 27.000,00 динара, све у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић